

Her Őey böyle başlamıştı. Alman kadınlar Hitler'e adeta tapıyorlardı.

Ve böyle sona erdi. Kızıl Ordu Berlin'e giriyor.

Berlin'de
kadınların
anlattıklarını
günlüğüne
yazan
Vladimir Gelfand.

İki Sovyet askeri bir kadını çekiştirerek
götürmeye çalışıyorlar.

Ardından katliam ve tecavüzler başladı.

Tecavüz ve katliamların ardından bazı Alman kadınları işgalci askerlerle birlikte olmaya başladılar. Sağdakiler Amerikan askerleri, kadınla yürüyen ise bir Sovyet askeri.

TARİHTEN BİR KARE - 2. DÜNYA SAVAŞI BİTİMİNDE ALMANYA'DA KADINLARA TOPLU TECAVÜZLER

II dünya savaşının pek gündeme getirilmeyen konularından biri de Almanya'ya giren kızıl ordunun işlediği katliam ve tecavüzlerdir. Bu yazıyı bir tarafı karalamak veya temize çıkarmak için yazmıyorum. Tek gayem savaşın bir başka iğrenç yüzüne dikkat çekmek. Bu konuda onlarca sayfa okudum. Ne yazık ki yer darlığından dolayı çok kısa değinmek zorundayım.

Ruslar işgal döneminde Almanlardan çok çekmişler ve milyonlarca insanı kaybetmişlerdi. Bu bir gerçek. Almanlar durdurulup Sovvet ordusu karşı saldırıya geçtiğinde ve Berlin'e ilerlemeye başladığında Alman kentlerinde panik hakim oluyordu. Bazı kadınlar çocuklarıyla birlikte intihar etmeye başlamışlardı.

Kızıl ordu Berlin'e girip durumu kontrol altına aldığı anda kadınlara saldırılar başladı. Her gece Berlin sokaklarında çaresizce yardım isteyen kadınların çığlıkları yükseliyordu. Bir kaç ay içinde Berlin hastanelerindeki doktorların raporlarına göre 100-130 bin arası kadına tecavüz edilmiş 10 bin kadar kadın şiddet sonucu veya intihar ederek ölmüştü. Tüm Almanya ve Almanya hakimiyetindeki diğer bölgeler göz önüne alındığında rakamın 1 5 milyon olduğu tahmin edilmekte.

Ukrayna kökenli bir Yahudi olan Vladimir Gelfand Berlin'de görev yaptığı süre içinde kadınların trajedisine şahit olmuş ve hepsini günlüğüne kaydetmişti. Fakat günlüklerini yayınlamasına yıllar boyunca izin verilmedi. Kendisi Komünist Parti üyesiydi 1942-1946 yılları arasında Kızıl Ordu'da teğmen olarak görev almıştı ve savaştan sonra Gorki üniversitesinde doktorasını verip tarih öğretmeni olmuştu. Berlin'de bulunduğu dönemde harabeler içinde bir grup kadının hallerini şu şekilde anlatmıştı.

"Yüzlerinde derin bir korku vardı. Anlattıklarına göre Ruslar daha şehre girdikleri gece 8 yaşından 88 yaşına kadar nerde bir kadın gördülerse saldırmışlardı. Elbiseleri paramparça olan genç bir kadın ağlayarak konuştu: 'Kaçmaya çalışırken beni dar bir sokakta yakaladılar ve hemen yere yatırdılar. Kaç defa oldu bilmiyorum. Sanırım 20 veya daha fazla. Sonunda bayılıp kaldım. ' Bir anne ise 'gözümün önünde kızıma tecavüz ettiler. Yine gelmelerinden korkuyorum' demişti. Başka bir genç kadın aniden kucağıma atladı ve 'eğer istiyorsan benle yatabilirsin. Öbürleri olmaz ama sen istersen olur' diyordu. Sanırım sinir krizi geçirmekteydi.

Vladimir Gelfand'ın anıları ve diğer kitapları daha sonra İsveç diline ve Almancaya çevrildi. Berlin işgalini anlatan en değerli çalışmalardan biri kabul edilmektedir.

Durum iyice kontrolden çıkmaya başlamıştı. Berlin'in her yeri tecavüz edilip bir kenara atılan kadın cesetleriyle doluydu. Komutanlar yapılanları görmezden geliyordu. Hatta gayet açık biçimde "Şimdi sıra bize geldi" diyenler bile vardı. İddialar yükselmeye başlayınca Sovyet 19. ordusundan resmî bir açıklama yapıldı. Açıklamada kahraman Rus askerinin böyle adilliklere tenezzül etmeyeceği yazılıydı. Sovyet parti yetkilileri ise iddiaları faşistlerin kara propagandaları olarak niteliyordu. Oysa hepsi gerçektir.

Bir tarihçi olan Antony Beevor "Berlin'in düşüşü" isimli 2002 tarihli kitabını hazırlarken NKVD gizli polis şefi Lavrenti Beria'ya iletilen belgelere ulaştı. Belgelerde doğu Prusya'dan başlayarak Berlin'e kadar uzanan coğrafyadaki tecavüzlerden ve şiddetten bahsediliyordu. Büyük ihtimalle bunları Stalin'e göstermiş olmalıydı. Ruslar ise işgal döneminde kendi basınlarında askerlerinin Alman halkına yiyecek dağıtırken çekilmiş resimlerini yayınlıyorlardı. Her zamanki devlet jargonuyla "kahraman ordumuz savaş mağdurlarına yardım elini uzattı" gibi haberler yayınlanmaktaydı. Elbette kimse tecavüzlerden bahsetmiyordu. Nihayet çok uzun yıllar sonra bu olaylar "Berlin'de bir kadın" kitabıyla gündeme gelmeye başladı.

Sovyet kanadında çok sıkı bir sansür uygulanıyordu. Tecavüz ve katliamlardan bahsedenlerin veya dış basına bilgi sızdırıp Sovyet ordusunun onurunu zedeleyenlerin 5 yıla kadar hapis cezası alacakları resmen bildirilmişti. Almanya'da ise ortaya farklı bir sorun çıkmıştı. Nazi rejiminin yayınladığı 218 numaralı bir kanun hükmünde kararnameye göre Alman kadınlarının kürtaj yapması yasaktı. Ama artık bu yasağın bir geçerliliği kalmamıştı. İşgalcilerin kontrolündeki geçici meclis hemen bir yasa çıkararak kürtajı yasal hale getirdi ve birkaç ay içinde binlerce Berlinli kadın kürtaj yaptırdı.

Yıllar sonra olayları araştıranlardan biri de Vera Dubina isimli genç bir Rus tarihçiydi. Moskova üniversitesinde tarih ve sosyoloji eğitimi almıştı. Berlin'e yaptığı ziyarette bu

yaşananları öğrenmeye başladığı zaman kitap hâline getirmek istedi. Gerisini kendisinden dinleyelim: "Ülkeye geri dönüp kitabı yayınlamak istediğimde çok sert tepkiler aldım. Bazı yetkililer hırsıyla beni tehdit etmeye başladılar. Ulusumuzun zaferini bu şekilde karalamaya hakkım olmadığı söyleniyordu. Herkes sadece kahraman ordumuzun zaferini bilmek istiyordu. Bunun dışında tek bir kelime dinlemek bile istemiyorlardı. Ailem bile bana hain gözüyle bakmaya başlamıştı. "

Berlin'de zaman ilerledikçe şiddet ve tecavüz olayları sona erdi. Onbinlerce erkek savaş esiri olarak tutuklanmış ve kamplara gönderilmişti. Kadınlar çaresizdi. Yiyecek kaynakları Rusların ve Amerikalıların kontrolündeydi. Et süt yağ elbise vs bulmak çok zordu. Çaresiz durumdaki Berlinli kadınlar bir süre sonra Amerikan ve Rus askerleriyle çıkmaya başladılar.

Olayların ne kadar geniş çaplı olduğu on yıllar boyunca gizlendi. Daha sonra bu tecavüzlere Amerikalı ve az sayıda İngiliz askerinin de katıldığı ortaya çıktı. Fakat ağırlık Sovyet ordusunda idi.

2008 yılında o döneme şahit olan Alman kadın Ingeborg Bullert'in ve başka şahitlerin ifadelerinden yola çıkılarak hazırlanan kitap filme alındı ve Almanya'da gösterildi. Sonuç çok şaşırtıcıydı. Almanlar resmen şoke olmuşlardı ve genç nesil zamanında o kadınların başına neler geldiğini bilmiyordu. Anlaşılan tüm taraflar üç maymunu oynamışlardı. Ruslar ve Amerikalılar pisliklerini örtmüş Almanlar ise yıllar boyunca korku ve utançtan dolayı yaşananları saklamışlardı.

Eke o günlerden bazı resimler koydum. Aşırı derecede rahatsız edici resimlere yer vermedim. Göreceğiniz size fikir vermeye yeter.

Saygılarımla,

İLETEN : ORAJ POYRAZ

[status draft]

[nogallery]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category güvenlik]

[tags GÜVENLİK, SECURITY, SAVAŞ DOSYASI, TARİH, 2. DÜNYA SAVAŞI, ALMANYA, KADIN, TOPLU
TECAVÜZ]